

ærede Ordfører har fremhævet, at der er en Slagterføvend Sværten, som har faaet en Sølvpenge. Der er noget mystisk ved denne Slagterføvend; thi for det Første veed han ikke, hvad det er for en Mand, der har givet ham den, han kan heller ingen Oplysninger give om, hvorledes han faaer ud eller give mindste Anvisning paa, hvorledes man skal faa fat i ham, han veed dernæst ikke, hvad det var for en Sølvpenge, om det var en Dobbelt-Krone eller en Li-Dre, han var endelig overmaade beruset, og han siger fremdeles, at Paagældende havde ikke iforveien talt med ham om, hvem han skulde stemme for, det var efter at han havde stemt, at den generøse Mand kom og gav ham denne Li-Dre eller Dobbelt-Krone. Det forekommer mig, at en sliG Historie gjør man bedst i ikke at tillægge nogen videre Betydning. Desuden er det sandt, at der er betalt til 6 Vælgere, der boede i Kjøbenhavn, men som kom til Slagelse for at deltage i Valget, uden at der især fra deres Side gjordes Fordring derpaa, hvad Fernbanebilletten til 3die Klasse frem og tilbage havde kostet, nemlig 5 Kr., og at der desuden er betalt til 5 af dem 2 Kr. til hver og til den sjette 1 Kr. til Fortæring eller „Diater“ som det bliver kaldt, hvilket vistnok maa siges at være meget maa Diater, thi 1 Kr. til at leve for en hel Dag paa Reisen frem og tilbage er vist saa lidt, som det kan være. Disse Pengebetalinge, som fandt Sted til Vælgene, indskrænkede sig til, hvad jeg her har nævnt, og de ærede Medlemmer maa da vist være enige med mig i, at det ikke har været vel betænkt af det ærede Mindretal, at det ved at fremsætte Noget, der ser saa stygt ud som disse Pengebetalinge, mulig kan have givet Anledning til en Misforstaaelse. Endelig fortælles det, — og det er derpaa, at der lægges størst Vægt, — at der er udøvet Valgtryk paa mange uformuende Vælgere. Til Bestyrkelse derved anføres det ærede Mindretal to Slags Argumenter. Det ene er dette, at man siger, at det erkjendes af selve Høirepressen, idet man paaberører sig et Stykke, der har staaet i en Avis, der udkommer i Slagelse. Det kan dog virkelig ikke have nogen Vægt. Det forekommer mig, at naar Folkethinget har at gjøre med en alvorlig Ting, som det er, om et Valg er gyldigt eller skal forkastes, og naar man har et alvorligt Grundlag at bygge sin Afgjørelse paa, som det er, naar der optages en vidtløftig og omhyggelig Undersøgelse, saa skal man ikke se hen til, hvad Passiar der kan fremkomme i Avisen, og jeg vil oprigtig talt sige, at jeg sætter i denne Henseende Høire- og Venstreaviser i Klasse med hinanden. Jeg tilstaar, at jeg bygger ikke stort paa, hvad der saaledes fortælles og skrives op og ned i Spalterne i de forskjellige Aviser. (Th. Nielsen: Det er det ene som det Andet.) Ja, det er omtrent det ene som det Andet. Nei, lad os derfor holde os til,

hvad der foreligger oplyst ved Forhørene. Hvorledes vil nogen kunne anse det forværligt, naar der spørges, om et Valg er gyldigt eller ikke, at at ræsonnere saaledes: Der er rigtignok ikke oplyst det allermindste Faktiske eller Positive om, at der er begaaet det eller det, som skulde kunne medføre Valgets Forkastelse; men der er en eller anden Skribent, der i en Avis har fortalt, at der skal have fundet Valgtryk Sted, og saa tro vi Forfatteren i denne Avis og byde os ikke om Forhøret og forkaste derfor Valget. Det vil Enhver se er et høist mærkværdigt Raisonnement. — Jeg gaar dernæst til den anden Klasse Argumenter, som det ærede Mindretal anvender, nemlig de Valgtryk, hvorom Forhøret formentlig skal have godtgjort, at det er anvendt. Hermaa maa det ærede Thing undskyldes, at jeg bliver nødt til at følge det ærede Mindretal gennem dets Paaberaabelse af, hvad der skal staa i Forhørene, saameget mere som jeg derved ogsaa faar Velighed til at gjøre en eller anden Bemærkning til, hvad den ærede Ordfører for Flertallet har anført desangaaende. De have Begge sagt, at der paa saagodt som alle Gudsferne i Landkredsene skal være øvet Valgtryk. Den ærede Ordfører spjode rigtignok til, at der var i alt Fald Klage over, at der skal være øvet Valgtryk. Ja, det Sidste er rigtigt. I denne Klage, der oprindeligt indskrænkede sig til det især rigt respectable Antal af 24 Foliofider, tættkrone, men senere er voget op til 28, nævnes ganske vist saagodt som alle Gudsferne. Den indeholder, — som jeg engang har sagt næsten med profetisk Blik om, hvad Fremtiden skulde aabenbare, — en Punkt Fortællinger om, hvad der skal være sagt af den Ene og den Anden. Men dette, at der altsaa er kommet Klage over formentligt Valgtryk paa saagodt som alle Gudsferne, synes mig ikke at tale til Gunst for at tage Hensyn til Klagen, thi Undersøgelsen har tilfulde godtgjort, at denne Klage er paa saagodt som alle Punkter ganske ugrundet, og det er det, jeg tror, fremgaar af Forhørene, og som jeg nu nærmere maa berøre, da det synes at blive bestridt af det ærede Mindretal for nogle Gudsfers Bedkommende. Det ærede Mindretal saavel som den ærede Ordfører indrømme jo dog, at Undersøgelsen i alt Fald har vist, at for nogle Gudsfers Bedkommende har Klagen været vigtig. I Spidsen nævnes Gudsferne. Hvad Gudsferne angaar, er det Fremkomne ganske interessant. Det hedder jo, at de stoffels Husmand turde ikke stemme paa Rauber, at de holdt sig hjemme paa Grund af Forvalterens Trusler, og at det er 13 Stemmer, som Rauber paa denne Maade gik Glip af. Undersøgelsen har nu givet det Resultat, at samtlige de øvrige Husmand, med Undtagelse af en, der er død, og som altsaa ikke kunne afgive nogen Forklaring, have afgivet Forklaring for Retten, og de have alle forklaret, at det er aldeles frivil-